

[Ole Bernt Henriksen]

er noget, som de andre lande vil begynde at forstå, efterhånden som de nordiske landes gamle synspunkter træder frem.

Under udvalgsarbejdet synes jeg vi skal beskæftige os en lille smule med den konvention, som jeg kan forstå ministeren tænker på, og som formentlig er Konstantinopelkonventionen om fri besejling af stræder. I hvilket omfang er den konvention i vejen for miljøforanstaltninger? Den er unægtelig vedtaget af andre end miljømæssige grunde. Jeg tror, Konstantinopeltraktaten blev til, længe før nogen havde lært at stave ordet miljø med »jø«. Det var dengang, miljø blev stavet på en anden måde; så længe er det siden.

Jeg er i øvrigt enig med forslagsstillerne på alle andre punkter end punkt 1, som ministeren har beskæftiget sig med. Jeg er også enig med ministeren i, at det er noget, vi kan drøfte i udvalget. Idet jeg ikke skal gå ind på udvalgsbehandling af beslutningsforslaget, skal jeg meddele, at vi med den begrundelse vil afvise forslaget.

Hanne Severinsen (V):

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse, at heller ikke Venstre synes, at det er en god idé, at man brænder affald på havet, og at man dumper. Det har været regeringens politik at prøve at forhindre det, fordi det ikke er en acceptabel bortskaffelsesmetode. Derfor har regeringen også koncentreret sig om at gøre en international indsats sammen med de andre nordiske lande. Det er på den måde, der kan ske fremskridt, for ét er, at vi ikke tillader det på dansk område, men det forhindrer selvfølgelig ikke andre lande i at gøre noget, som vi ikke vil give lov til.

Derfor kan man sige, at første del af forslaget på sin vis nærmest er overflødig, i hvert fald kan man sige, at der ikke bliver givet danske tilladelser. Det, vi må koncentrere os om, er at presse på internationalt, sådan at det bliver et internationalt forbud.

Hvad angår den øvrige del af forslaget, vil jeg henholde mig til ministerens svar. Det gælder f.eks. spørgsmålet om danskejede selskabers deltagelse i disse aktiviteter. Man må trods alt være varsom med at lovgive, når man overhovedet ingen sanktionsmuligheder har, og det har man ikke i dette tilfælde.

Jeg deler også ministerens betragtninger om havbundsmaterialer. Det er ikke så enkelt endda, men det er vel en af de ting, der netop egner sig til at gå dybere ned i under udvalgsarbejdet.

Ernst B. Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte forslaget, som det foreligger. Det er ikke ensbetydende med, at Fremskridtspartiet ønsker at få havet forurenede, men sådan, som det foreligger, vil det i første række gå ud over danske skibe der ved, at man forbyder, at danske selskaber kan bortskaffe affald på havet med en udenlandsk tilladelse. Det er diskriminerende i allerhøjeste grad. Skal der ske noget på området, skal det ske globalt.

Jeg vil også sætte et spørgsmålstejn ved, om al afbrænding er skadelig. Det tror jeg ikke. Der kan være tilfælde, hvor man måske bedre har plads til at afbrænde noget, når det er langt til havs end f.eks. i nærheden af Kommuneke-mi, eller hvor det kan være. Der er mange ting i det, som eksperterne skal sørge for bliver løst på den rigtige måde.

Vi skal selvfølgelig ikke forurene vores natur – det er vi alle enige om – men dette forslag kan Fremskridtspartiet altså ikke støtte.

Marianne Jelved (RV):

Afbrænding og dumpning har gennem flere år været betragtet som uacceptabelt af et bredt flertal i Danmark.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at glæde mig over, at vi her ser en sag, hvor nordisk samarbejde har givet resultater. Jeg synes godt, vi kan nævne det, når det viser sig. Men der er stadig brug for internationalt arbejde, som miljøministeren gjorde rede for. I øvrigt kan den radikale folketingsgruppe tilslutte sig miljøministerens synspunkter.

SF mener, at Danmark skal indrette sin lovgivning efter den politik, der konkret føres på dette område. Nu er det sådan, at den førte politik og den førte praksis ikke strider mod gældende lovgivning – hvilket SF også gør opmærksom på – og jeg kan ikke lade være med at spørge, om det så er nødvendigt at ændre loven. Skulle vi ikke undgå unødigt bureaukrati og prøve at bruge vores ressourcer – og herunder vores arbejdskraft og tid – på de problemer, der ikke er på plads endnu? Det mener vi i Det Radikale Venstres gruppe.